

Perica Markov

UNUTRAŠNJA PESMA

1

Zvoni bolno život tihe radosti
zaboravljeni svet
što se svima zbio.

Pozdravlja me bleđi otisak
čuvstva o disanju gde srešćemo se opet
pri rasvetljenju tame otvorenog srca
i ćutnje u otkrivanju;
jer život svaki poseban je glas
čas prisustva ovog zbora
o neumornom snu i rađanju zemlje.

Tajinstvo stvari u lepim nijansama
i slast pesme
što se otrgnula.

2

Mesto neće biti udaljeno previše.
Svako u trenu svesti gledaće sebe
u ispunjenju i traženju.

Dostići uzvišenost
prokletstvo je i pad izobličeniosti
da bih i ja video nemoć svakog govora,
jer nove novosti su otkrivene
dragi moji putnici.

3

Išao sam u sve krajeve sveta
i u sebi trošio sjaj
da znam srž svih stvari
iako sam samo kap prosute krvi
što pamti jedan zagrljaj
pa, ranjen, lutao još više.

4

Hiljadu i hiljadu novih lica mozaika
u pesmi sveta
čula sva, i dodir ispod površine
ne ostavlja ništa
i ne može se poneti
deo otrežnjene celine u svemu
i jedan krajolik o kome sanjam.

Otvorena su imena potreba i ukusa
slojevi i vrste samih treperenja
snom koji se otima
u sebi je zbilja
i reč blagosti sa odlaskom bolnim.

5

A nemoć je lična mana i vrlina
sezona u sezoni
mrak o utiscima
između svetova
ohrabrenje podsmeha
pred bledilom.

Kasni, dakle
pravdoljubivost
jutarnji voz Nadežde
čovjek-putnik
i beskonačni
pisak ćutanja
o greškama i savršenstvu.